

Wspomnienie o mgr. inż. Kazimierzu Pawlaku

Воспоминание о магистре инж. Казимире Павлаку

Kazimierz Pawlak, M. Sc. Eng., Obituary

9 sierpnia 1986 r. zmarł mgr inż. leśnik Kazimierz Pawlak, który całą swoją pracę zawodową oddał lasom Ziemi Gdańskiej.

Urodził się 21 stycznia 1917 r. we wsi Wola Wągorodzka k. Grójca jako syn rolnika. Po ukończeniu 7 klas szkoły powszechnej, a następnie gimnazjum starego typu im. Staszica w Warszawie — uzyskał maturę w 1936 r. Środki na zaczęcie studiów zdobył pracując w gminie Wągorodno. Umożliwiły mu one wstąpienie na Wydział Leśny SGGW w Warszawie, w roku akademickim 1938/39. Przed drugą wojną światową ukończył pierwszy rok leśnictwa. W czasie okupacji pracował na roli w rodzinnym gospodarstwie oraz uczestniczył w ruchu oporu pod pseudonimem „Łoś” w szeregach ZWZ, a następnie AK. Przeszedł szkolenie z zakresu obsługi broni i zajęć taktycznych. W latach 1943 i 1944, do wybuchu Powstania Warszawskiego, uczęszczał do Szkoły Podchorążych w Gołkowie. Pracę w konspiracji zaczął od gromadzenia broni i sprzętu wojskowego zapanowanego przez rozbrajające się oddziały polskie. Przez całą okupację brał udział w okresowej konserwacji broni. Zajmował się kolportażem prasy

konspiracyjnej. Uczestniczył w akcjach niszczenia dokumentów kontyngentowych w gminach, w pomocy dla rodzin uwięzionych i Polaków przesiedlonych na teren Grójeckiego z Poznańskiego i Prus Wschodnich. W 1944 r. pomagał zbiegłym jeńcom radzieckim ukrywającym się w lasach Łoś i Pęchery, którzy doczekali końca wojny. Ukrywał w swoim domu angielskiego skoczka spadochronowego, który w czasie zrzutu broni złamał nogę. Był w ochronie i przyjmowaniu wspomnianych zrzutów koło wsi Piskórka, pow. Grójec. W 1944 r. brał udział w akcji uwolnienia członków organizacji osadzonych w więzieniu w Grójcu. Całe 5 lat i 7 miesięcy oddawał swe siły Ojczyźnie.

Po wyzwoleniu kontynuował studia na Wydziale Leśnym SGGW, które ukończył w 1948 r. Od 1946 r. do 1948 r. pracował równocześnie w Zakładzie Dendrometrii jako ceniony młodszy, a następnie starszy asystent. Po uzyskaniu dyplomu mgr. inż. leśnictwa K. Pawlak przeszedł do służby w administracji Lasów Państwowych w Dyrekcji Gdańsk. Był na tym terenie pierwszym adiunktem wychowanym w PRL. W nadleśnictwie Darzłubie kolejno pełnił funkcję adiunkta i nadleśniczego.

W 1951 r. doceniono jego walory zawodowe i przeniesiono służbowo do Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Gdańsku. W tym samym roku założył rodzinę.

W OZLP Gdańsk przeszedł szereg funkcji zawodowych. Od wspomnianego już adiunkta i nadleśniczego, głównego inżyniera w Rejonie Oliwa, inspektora i starszego inspektora w pionie Użytkowania Lasu do głównego technologa OZLP.

Mgr inż. K. Pawlak był aktywnym inicjatorem wdrażania postępu technicznego w leśnictwie. Jako kierownik kursów szkoleniowych i wykładowca przysporzył leśnictwu setki wykwalifikowanych pracowników terenowych. Prawdziwy leśnik pracę zawodową zakończył w 1977 r. w terenie na stanowisku zastępcy nadleśniczego do spraw technicznych.

Równocześnie działał w organizacjach branżowych, a po przejściu na emeryturę w Związku Bojowników o Wolność i Demokrację oraz w Związku Inwalidów Wojennych.

Wyrazem uznania dla jego wszechstronnej działalności są przyznane Mu odznaczenia: Krzyż Partyzancki, Medal Zwycięstwa i Wolności, Odznaka 1000-lecia Polski, Odznaka „Za zasługi dla Gdańska”, Odznaka „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” oraz wiele dyplomów uznania.

13 sierpnia 1986 r. licznie zabrani leśnicy i kombatancki Gdańska żegnali z żalem towarzysza pracy zawodowej i społecznej oraz łowów.

Z powagą podkreślano szczególną osobowość mgr. inż. K. Pawlaka, pełną prawość, bezkonfliktowość oraz życzliwość w stosunku do otoczenia.

Pograżona w bólu rodzina żegnała ukochanego brata, wujka, męża, ojca i dziadka.

Odszedł człowiek o szczególnie pięknym i szlachetnym charakterze.

Antonina Pawlak
partnerka życia i zawodu